

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет
Кафедра економічної теорії

Міждисциплінарна курсова робота

з

економічної теорії

на тему

«Макроаналіз податкової системи»

Студентки 2 курсу, групи ФБС-22

Скорик Х.Б.

Науковий керівник:

Ст. викладач, к.е.н.,

Сліпченко Т.О.

Національна шкала: _____

Кількість балів: _____

Оцінка ESTS: _____

План

Вступ

1. Суть, структура та функції податкової системи
2. Сучасний аналіз податкової системи України
3. Шляхи вирішення актуальних проблем реформування податкової системи України, зарубіжний досвід

Висновки

Список використаної літератури

Зміст

Вступ.....	4
Суть, структура та функції податкової системи.....	6
Сучасний аналіз податкової системи України	11
Висновки.....	19
Список використаної літератури.....	20

Вступ

Однією з найбільших економічних сфер державного регулювання економіки України є оподаткування. Адже саме завдяки податкам регулюються економічні відносини та інтереси держави, регіонів, громадян держави та суб'єктів господарювання. З появою держави виникає необхідність у сплаті податків для формування державного бюджету. Тому вони виступають атрибутом держави.

Податкова система – це сукупність загальнодержавних і місцевих податків, обов'язкових платежів, механізмів їх розрахунку та сплати, а також суб'єктів податкової діяльності, які забезпечують регулювання та надходження податків та зборів до державного бюджету.

Через податки, збори, пільги, фінансові санкції, що входять до податкової системи, держава ставить єдині цілі та вимоги до ведення ефективного господарства в країні.

Актуальність теми дослідження полягає у тому, що податки є основною ланкою формування державного бюджету країни, який потім розподіляється та перерозподіляється між різними економічними суб'єктами. А також, значною мірою від них залежить і ситуація на ринку, так як вони враховуються у ціну товарів і послуг.

Питанням дослідження системи оподаткування України займалися дуже багато вітчизняних вчених та науковців такі як: А. Крисоватий, Р.Жарко, О.Кравченко, М.Романюк, О.Десятнюк, А.Кізіма, В.Дмитрів, А.Луцик. Вони досліджували основні питання та проблеми системи оподаткування в Україні, видали чимало наукових праць щодо фіскальної політики, висунули чимало пропозицій щодо удосконалення на рівні держави. Але багато проблем податкової системи не мають єдиного трактування, тому потребують все більшого дослідження.

Об'єктом дослідження є державне регулювання економіки за допомогою фіскальної політики та податкової системи.

Предметом дослідження є податкова система України.

Метою дослідження є встановлення шляхів та методів подолання актуальних проблем реформування податкової системи України.

Для досягнення мети та встановлення шляхів вирішення проблем податкової системи були використанні такі методи: метод логіки, синтезу та порівняння, аналізу, абстрагування, факторний аналіз.

1. Суть, структура та функції податкової системи

Податки – це обов’язкові платежі, які сплачують фізичні та юридичні особи у встановленому, законом країни, порядку та розмірі.

Основною передумовою виникнення податків є перехід від натурального господарства до грошового. Поняття податку вперше розкрив Адам Сміт. Він говорив, що податок – це тягар, який накладається державою у формі закону, що передбачає його розмір і порядок сплати. В історії розвитку суспільства не існує жодної держави у якій би не існували податки. Адже саме вони слугують основним інструментом для наповнення державного бюджету, а в давнину казни. Податки стягуються із доходів юридичних та фізичних осіб. Розмір встановлює держава в залежності із своїми витратами на здійснення своїх основних функцій, зокрема на: управління, охорону здоров’я, оборону держави, освіту, охорону порядку, судову систему, інфраструктуру.

Податкове законодавство розпочинається з визначення суб’єктів оподаткування, зборів та обов’язкових платежів для того, щоб знати хто саме сплачує податки та хто несе за них відповідальність.

Суб’єктами оподаткування є фізичні та юридичні особи які несуть юридичну відповідальність за сплату податку або безпосередньо його сплачують. Податок сплачується за рахунок власних коштів суб’єкта оподаткування, тобто податок має скорочувати доходи платника. У деяких випадках між державою та платником перебуває уповноважена особа, яка відраховує податок, перераховує його до бюджету та несе за це відповідальність. Платник може реалізовувати свої обов’язки зі сплати податку безпосередньо або ж через свого представника.

Також важливе значення відіграють об’єкти оподаткування, адже як юридична особа, так і фізична особа має право знати з чого саме органи управління справляння податків стягуватимуть обов’язкові платежі та податки.

Об’єктами оподаткування є дохід чи його частина, додана вартість продукції(послуг, робіт), вартість товарів, майно фізичних і юридичних осіб, що затвердженні законом України.

У системі оподаткування не менш важливим є визначення принципів оподаткування. У 18 ст. одним з яскравих трактувань основних принципів було Адама Сміта:

- 1) Принцип справедливості – громадяни кожної держави зобов'язані брати участь у покриванні державних видатків по можливості у відповідності до своїх доходів.
- 2) Принцип визначеності – податок має бути відомий платнику та зрозумілий з чого ж його треба платити.
- 3) Принцип зручності – будь-який податок має стягуватися у зручний час та спосіб для платника.
- 4) Принцип економії – будь-який податок повинен бути побудований так, щоб витрати на його величині були мінімальні, а доходи максимальні.

На сьогоднішній день згідно до статті 4 податкового кодексу України податкове законодавство ґрунтується на таких принципах:

- 1) загальність оподаткування - кожна особа зобов'язана сплачувати встановлені цим Кодексом, законами з питань митної справи податки та збори, платником яких вона є згідно з положеннями цього Кодексу;
- 2) рівність усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу;
- 3) невідворотність настання визначеної законом відповідальності у разі порушення податкового законодавства;
- 4) фискальна достатність - встановлення податків та зборів з урахуванням необхідності досягнення збалансованості витрат бюджету з його надходженнями;
- 5) соціальна справедливість - установа податків та зборів відповідно до платоспроможності платників податків;

6) рівномірність та зручність сплати - установлення строків сплати податків та зборів, виходячи із необхідності забезпечення своєчасного надходження коштів до бюджетів для здійснення витрат бюджету та зручності їх сплати платниками;

7) єдиний підхід до встановлення податків та зборів - визначення на законодавчому рівні усіх обов'язкових елементів податку.

8) Податкові періоди та строки сплати податків та зборів установлюються, виходячи з необхідності забезпечення своєчасного надходження коштів до бюджетів, з урахуванням зручності виконання платником податкового обов'язку та зменшення витрат на адміністрування податків та зборів.[1]

Порівнявши 18 століття із сучасністю ми можемо побачити що вже і не так суттєво ці принципи відрізняються, але не завжди вони виконуються згідно закону.

В Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та обов'язкові платежі.

Загальнодержавні це ті які встановлюються та регулюються податковим кодексом України на всій території в обов'язковому порядку, крім окремих випадків визначені цим же кодексом. До них належать: податок на прибуток підприємств, податок на доходи фізичних осіб, податок на додану вартість, акцизний податок, екологічний податок, рентна плата, мито.

Місцеві податки це ті які встановлені в межах граничних розмірів ставок, визначених податковим кодексом, рішеннями сільських, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад у межах їх повноважень і є обов'язковими до сплати на цих визначених територіях. До них належать: податок на майно та єдиний податок. Також існують місцеві збори до яких належать: збір за місця для паркування транспортних засобів та туристичний збір.

Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється згідно податкового кодексу України.

У фіскальній практиці та теорії завжди найбільший інтерес відігравала класифікація податків за формою оподаткування. Саме вона найбільш

конкретніше розкриває зміст та суть податку, як економічної категорії. Існують прямі та непрямі податки.

Прямі податки – це податки, що стягуються внаслідок придбання та накопичення матеріальних благ та залежать від масштабів об'єкта оподаткування.

Характерні ознаки прямих податків:

- 1) Платить і несе відповідальність одна особа.
- 2) Включається у ціну на стадії виробництва у виробників.
- 3) Стягуються за декларацією і кадастрами.
- 4) Стягуються з виробництва цінностей – дохід, майно.

Непрямі податки – це ті податки, які не залежать від доходів або майна окремого платника, а визначаються розмірами споживання.

Характерні ознаки непрямих податків:

- 1) Сплачує одна особа, а податкове навантаження несе інша.
- 2) Включається в ціну тільки на стадії реалізації, як надбавка до товару.
- 3) Стягуються за встановленими законом тарифами.
- 4) Стягуються зі споживчих цінностей.

Досліджуючи податки як інструмент розподілу й перерозподілу внутрішнього валового продукту й національного доходу держави треба відзначити, що оподаткування виконує свої функції, дуже схожі до функцій фінансів, які виконуються у кожній державі. Неможливо сказати про те, що в офіційних документах функції оподаткування не зазначені. Проте, вчені, науковці досліджують їх та описують у своїх наукових працях, статтях. В загальному податки виконують: фіскальну та розподільно-регулююча функції.

Фіскальна функція забезпечує матеріальну основу для існування держави, тобто завдяки цій функції формуються фінансові ресурси держави. Податки є основним джерелом формування державного бюджету. Тому фіскальна функція забезпечує: рівномірне надходження податків на всіх економічних рівнях та територіях відповідно до встановлених законом термінів та стабільність надходження.

Завдяки розподільно-регулюючої функції здійснюється перерозподіл валового внутрішнього продукту та національного доходу між суб'єктами держави за допомогою податкових елементів: ставка податку, суб'єкт оподаткування, об'єкт оподаткування, податкові пільги тощо.

Однак слід зазначити, що призначення податків виражається не в окремій функції, а лише в їх єдності. Тому дослідження одної не обійдеться без іншої.

2.Сучасний аналіз податкової системи України

Податкова система - це сукупність загальнодержавних та місцевих податків та зборів, механізмів та способів їх справляння та розрахунку, а також сукупність суб'єктів податкової діяльності, що забезпечують надходження та адміністрування податків та зборів до державного бюджету країни.

Розглядаючи наукові праці сучасних вчених, що досліджують податкову систему України на сучасному рівні, можна сказати, що певною мірою оподаткування в країні сформувалося та не ідеально. Існують певні недоліки (рисунок 1) над якими потрібно працювати та шукати найкращі шляхи їх подолання.

Рис.2.1. Недоліки податкової системи України

Світовий досвід, для покращення податкової системи України, пропонує два шляхи. Один з них, це доповнити та поправити деякі рядки у податковому кодексі України. Або ж другий шлях – провести податкову реформу, яка допоможе державі правильно спрямувати податки до державного бюджету. До основних напрямів цієї реформи можна віднести: встановленість відповідності податкової системи до державної політики соціального та економічного розвитку, забезпечення достатнього обсягу надходження податкових коштів до бюджетів, рівномірність справляння, встановлення справедливості сплати, враховуючи стан та можливості кожного платника податків, посилення контролю, щоб уникнути ухилення від сплати податків. Результати проведення реформи будуть такі: зросте середньорічний приріст валового внутрішнього продукту, покращення інвестиційного середовища, збільшення доходів фізичних та юридичних осіб, виведення галузей економіки на вищий рівень та розширення обсягу виробленої вітчизняної продукції.

В Україні, за словами науковців, податкова реформа проводиться в умовах невизначеності пріоритетів щодо встановленої моделі державного регулювання економіки. Однак, незважаючи на це, все ж таки в Україні зроблені перші кроки до встановлення податкової системи за зразком високорозвинутих країн світу. Для подальшого дослідження сучасної податкової системи України слід проаналізувати практику функціонування її. Отож, у таблиці 1, представлено динаміку податкових надходжень до державного бюджету України упродовж 2010-2016 рр.

Таблиця 2. 1.

**Динаміка податкового надходження до Зведеного бюджету України
у 2010-2016 рр.**

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	Приріст 2015/2014	
								абсол.	віднос.
Доходи бюджету	314,5	398,6	445,5	442,8	456,1	652,0	715,5	196,0	143,0
у % до ВВП	29,1	30,6	31,6	30,4	28,7	32,9	31,6	4,2	

Податкові надходження (ПН)	248,9	334,7	360,6	354,0	367,5	507,6	599,2	140,1	138,1
у % до ВВП	23,0	25,7	25,5	24,3	23,2	25,6	26,5	2,5	
у % до доходів бюджету	79,1	84,0	80,9	79,9	80,6	77,9	83,8	-2,7	
Прямі податки	125,4	158,9	170,1	175,7	170,8	218,1	259,2	47,3	127,7
у % до ВВП	11,6	12,2	12,1	12,1	10,8	11,0	11,5	0,3	
у % до доходів бюджету	39,9	39,9	38,2	39,7	37,4	33,4	36,2	-4,0	
у % до ПН	50,4	47,5	47,2	49,6	46,5	43,0	43,3	-3,5	
Податок на доходи фізичних осіб	51,0	60,2	68,2	72,2	75,2	100,0	116,4	24,8	133,0
у % до ВВП	4,7	4,6	68,1	5,0	4,7	5,1	5,1	0,3	
у % до доходів бюджету	16,2	15,1	4,8	16,3	16,5	15,3	16,3	-1,2	
у % до ПН	20,5	18,0	15,3	20,4	20,5	19,7	19,4	-0,8	
у % до прямих податків	40,7	37,9	18,9	41,1	44,0	45,8	44,9	1,8	
Податок на прибуток підприємств	40,4	55,1	40,0	55,0	40,2	39,1	50,0	-1,1	97,1
у % до ВВП	3,7	4,2	55,8	3,8	2,5	2,0	2,2	-0,6	
у % до доходів бюджету	12,8	13,8	4,0	12,4	8,8	6,0	7,0	-2,8	
у % до ПН	16,2	16,5	12,5	15,5	10,9	7,7	8,3	-3,2	
у % до прямих податків	32,2	34,7	15,5	31,3	23,5	17,9	19,3	-5,6	
Місцеві податки і збори	3,0	2,5	32,8	7,3	8,1	27,0	27,5	19,0	335,7
у % до ВВП	0,3	0,2	5,5	0,5	0,5	1,4	1,2	0,9	
у % до доходів бюджету	1,0	0,6	0,4	1,7	1,8	4,1	3,8	2,4	
у % до ПН	1,2	0,7	1,2	2,1	2,2	5,3	4,6	3,1	
у % до прямих податків	2,4	1,6	1,5	4,2	4,7	12,4	10,6	7,7	
Екологічний податок	1,9	2,7	3,2	3,9	4,8	2,7	2,8	-2,1	55,8
у % до ВВП	0,2	0,2	2,9	0,3	0,3	0,1	0,1	-0,2	
у % до доходів бюджету	0,6	0,7	0,2	0,9	1,1	0,4	0,4	-0,6	

у % до ПН	0,8	0,8	0,6	1,1	1,3	0,5	0,5	-0,8	
Непрямі податки	123,5	175,8	0,8	178,3	196,7	289,5	340,0	92,8	147,2
у % до ВВП	11,4	13,5	190,4	12,3	12,4	14,6	15,0	2,2	
у % до доходів бюджету	39,3	44,1	13,5	40,3	43,1	44,4	47,5	1,3	
у % до ПН	49,6	52,5	42,7	50,4	53,5	57,0	56,7	3,5	
Податок на додану вартість	86,3	130,1	52,8	128,3	139,0	178,5	230,5	39,4	128,4
у % до ВВП	8,0	10,0	138,8	8,8	8,8	9,0	10,2	2,3	
у % до доходів бюджету	27,4	32,6	9,8	29,0	30,5	27,4	32,2	-3,1	
у % до ПН	34,7	38,9	31,2	36,2	37,8	35,2	38,5	-2,7	
у % до непрямих податків	69,9	74,0	38,5	71,9	70,7	61,6	67,8	-9,0	
Акцизний податок	28,3	33,9	72,9	36,7	45,1	70,8	89,8	25,7	157,0
у % до ВВП	2,6	2,6	38,4	2,5	2,8	3,6	4,0	0,7	
у % до доходів бюджету	9,0	8,5	2,7	8,3	9,9	10,9	12,6	1,0	
у % до ПН	11,4	10,1	8,6	10,4	12,3	13,9	15,0	1,7	
у % до непрямих податків	22,9	19,3	10,7	20,6	22,9	24,5	26,4	1,5	
Мито	8,9	11,8	20,2	13,3	12,6	40,3	19,6	27,7	319,6
у % до ВВП	0,8	0,9	13,2	0,9	0,8	2,0	0,9	1,2	
у % до доходів бюджету	2,8	3,0	0,9	3,0	2,8	6,2	2,7	3,4	
у % до ПН	3,6	3,5	3,0	3,8	3,4	7,9	3,3	4,5	
у % до непрямих податків	7,2	6,7	3,7	7,5	6,4	13,9	5,8	7,5	

Джерело: розраховано за даними Державної казначейської служби України. [2]

Проаналізувавши показники за останні шість років можна відзначити наступні тенденції:

1. Посилилась роль непрямого оподаткування: якщо у 2015 р. відповідно з 2014 р. податкові надходження до Зведеного бюджету України зросли на 38,1 %, то непрямі податки – на 47,2 %. Отже, питома вага непрямих

податків у структурі податкових надходжень збільшилася з 53,5 % у 2014 р. до 57,0 % у 2015 р. Швидке зростання непрямих податків у 2015 р. відбулося під впливом інфляційного та девальваційного процесу, а також вплинуло запровадження у 2015 р. імпортного збору. На 2016 р. частка непрямих податків планується на рівні 56,7 %. Перенесення оподаткування на споживання є загальноєвропейським інструментом для збільшення частки доходів та прибутків у платників податків.

2. В Україні ставки оподаткування є найнищими серед країн ЄС (за виключенням невеликих країн), а отже найбільш конкурентоспроможними. Українські ставки податку на доходи фізичних осіб та податку на прибуток підприємств по 18 % є одними з найнижчих в Європі. Наприклад, менший від нашого податку на прибуток підприємств (12,5 %) у Ірландії програє вищими ставками ПДФО (до 48 %) та ПДВ (23 %). Так же само менший податок на прибуток у Словенії (17 %) компенсується вищими ставками ПДФО (до 50 %) та ПДВ (22 %). У Румунії при ставках податку на прибуток та ПДФО по 16 % ставка ПДВ становить 24 %. Найнижчі в ЄС ставки оподаткування у Болгарії (10 %) упродовж останніх років не забезпечили стрімкого економічного зростання, а лише негативно вплинули, тобто збільшили дефіцит бюджету та в результаті привели до ще більшого державного боргу. З 28 країн-членів ЄС вище за українську ставку ПДВ мають 17 країн, на рівні вітчизняних 20 % – 7 країн та тільки 4 країни – меншу (Люксембург, Мальта, Німеччина та Кіпр). Отже, за виключенням невеликих острівних країн та країн Прибалтики, Україна має досить привабливі ставки оподаткування, що є важливим для створення інвестиційної привабливості, а отже і забезпечення нових робочих місць.

3. При зниженні навантаження на фонд оплати праці надає певні ознаки детінізації економіки. З анексією Криму та окупацією Донбасу надходження внеску не скоротилися і становили в 2015 р. 185,7 млрд грн, що на 4,6 млрд грн або на 2,5 % більше показника 2014 р. (181,1 млрд грн) (рис. 1). З 2016 року при зниженні ставки сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування вдвічі (з усередненого

41 % до 22 %) та скасуванні 3,6 % утримання з працівника, надходження формально скоротилися лише на чверть. Станом на 01.06.2016 р. сума надходжень коштів від сплати єдиного внеску становить 50,6 млрд грн, що на 19,4 млрд грн або на 27,7 % менше відповідного показника 2015 р. (70 млрд грн). Логічним стало збільшення з 2015 р. штрафів у трудовому законодавстві за кожного неоформленого працівника до 30 МЗП. [3]

Підсумовуючи усе вище сказане, слід зауважити що перебудова податкової системи України з кожним роком все удосконалюється, а отже повинна діяти як цілісна система. Звичайно, щоб вона досконало діяла у даній країні робота належить не лише органам фіскальної служби, також і науковці, дослідники, професори, політики, ну і звичайно не обійтись без досвіду зарубіжних високорозвинутих країн світу. Саме завдяки історії побудування таких цілісних систем оподаткування в Україні є всі шанси дійти то такої самої організації справляння та розрахунку податкових надходжень.

3. Шляхи вирішення актуальних проблем реформування податкової системи України, зарубіжний досвід

У сучасних умовах існує необхідність невідкладного реформування усіх сфер суспільного життя. Для подальшого успішного та ефективного підвищення добробуту, країна потребує реформування податкової системи. Існує ряд проблем системи оподаткування, дослідженням яких займаються чимало науковців, таких як: М. Кравченко, І. Криницький, А. Крисоватий, М. Кучерявенко, О. Лукашев та ін. Крім того, зміни в макроекономічній та політичній ситуації в Україні, ставить все нові завдання для податкової системи, що потребує встановлення нових орієнтирів та її реформування. В свою чергу, реформа повинна відбуватися у трьох вимірах:

- 1) має бути впорядкованість та визначена кількість обов'язкових платежів, зборів та податків;
- 2) чітка оптимізація інструментів пожаткових платежів (база оподаткування, ставки, терміни сплати);
- 3) встановлення практики адміністрування податків і зборів.

Недоліки у системі оподаткування негативно впливають на ведення бізнесу, веденню державної політики, контролювання видатків та надходжень до державного бюджету, прийняттю рішень щодо державного бюджету. До найбільш негативних наслідків чинної практики оподаткування зараховують:

- податковий борг платників податків перед бюджетами усіх рівнів та державними цільовими фондами. Ця проблема ускладнюється низькою дієвістю механізмів, які забезпечують відповідальність платників за виконання фіскальних зобов'язань;
- значні масштаби ухилення від сплати податкових зобов'язань з використанням як легальних, так і не легальних методів.
- нерівномірний розподіл податкового навантаження. Через існування виключень та особливих режимів у податковому законодавстві основний тягар зі сплати податкових надходжень до бюджету покладений на обмежене коло платників. Значна частина платників податків незаконно зменшують фіскальні зобов'язання перед державою, що змушує її

посилювати податковий тиск на законослухняних платників для наповнення бюджету

Усі вище названі проблеми можна вирішити завдяки проведенню податкової реформи, яка має забезпечувати не лише коригування кількості податків чи зміна ставок оподаткування, але також і має створити новий формат співпраці між платниками податків та фіскальною службою, з урахуванням інтересів обох сторін. Аналізуючи практику останніх попередніх років проведення податкової реформи, можемо побачити, що нічого нового не впровадилося та всі проблеми залишилися не вирішеними. За минулі роки найбільшим досягненням вважають скорочення податків з 22 до 9. Однак, це скорочення ні до чого толкового не призвело, воно мало лише механічний характер та не вплинуло на податковий тиск на ведення бізнесу.

Зарубіжний досвід свідчить про те що, кількість податків не має значного впливу на ведення бізнесу, більш важливим для нього є рівень податкового навантаження. Для прикладу, у Японії податкова система налічує понад 100 податків, зборів та обов'язкових платежів, кількість фіскальних платежів у Франції не перевищує 40. Разом з тим, рівень податкового навантаження на бізнес у Японії суттєво нижчий, ніж у Франції [4]. Отож, спрощення податкової системи має вирішити принципово важливе питання – зниження податкового тиску на бізнес для формування стимулів до економічного росту. Ідеологічним підґрунтям цього має бути ідея оптимального поєднання фіскальної та регулюючої функцій податку[5].

Тактичними пріоритетами у реформуванні податкової системи мають стати:

- чіткий розподіл податкового тиску по факторах виробництва;
- вдосконалення адміністрування податків та зборів за допомогою впровадження єдиного рахунку для сплати податків, крім ПДВ, впровадження електронного сервісу для платників податків (електронний реєстр платників, чеків, акцизних марок)

Висновки

Отже, податкова система - це сукупність передбачених податковим законодавством загальнодержавних та місцевих податків та зборів, принципів, форм і методів їх встановлення, зміни, скасування, обчислення та їх сплата.

Кожна держава відрізняється одна від одною своєю особистою системою оподаткування і кожна із них має свої актуальні проблеми з цього приводу та свої оптимальні шляхи вирішення. У когось вони результативні та цій державі вдається виходити із критичних ситуацій, а у когось результати по проведенні податкової реформи нульові, а інколи призводять до погіршення стану в країні. Тому кожна держава для ефективного проведення своєї податкової реформи повинна враховувати досвід зарубіжних країн, порівнюючи зі своїм.

Система оподаткування України потерпає від проблем, які у ній існують. Держава повинна забезпечити ефективне вирішення їх, з урахуванням сучасного економічного становища України.

Для досягнення бажаного рівня функціонування податкової системи необхідно вживати такі основні засоби, як: спрощення механізму стягнення податків, удосконалення чинного законодавства, орієнтуючись на досвід зарубіжних країн, стимулювання та спрямування на соціальну та інвестиційну сфери, впровадити заходи для удосконалення механізму контролю за правильністю сплати податків, регулювання еластичності податків, надати додаткових повноважень органам місцевого самоврядування, зменшити необґрунтовані пільги, стримувати ріст податкових надходжень у відношенні до ВВП, зробити умови оподаткування зручними та зрозумілими, а також у боротьбі з тінізацією, посилити систему законів по відношенню до платників податків, що приховують свої доходи.

Список використаної літератури

1. Податковий кодекс України [Електронний ресурс] – Режим доступу:
<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
2. Про доходи держави : [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://cost.ua/budget/revenue>
3. Про податкові механізми відновлення соціально-економічного розвитку в контексті реформи 2016 року:[Електронний ресурс]. – Режим доступу:
http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/podatkovi_mehanizmu-f6424.pdf
4. Total Tax Rate: [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://www.pwc.com/gx/en/services/tax/paying-taxes-2016/overall-ranking-and-data-tables.html>.
5. Міклашевський, Тарас Богданович. Проблеми реформування податкової системи України [Текст] / Тарас Богданович Міклашевський // *Методологічні проблеми фінансової теорії та практики : зб. наук. праць / уклад. В. В. Письменний, Б. В. Максимчак ; відп. за вип. О. П. Кириленко. - Тернопіль : ТНЕУ, 2016. - С. 72-76.*
6. Безкрєвна А. В. Перспективи розвитку податкової системи: зарубіжний досвід / А. В. Безкрєвна // *Формування ринкових відносин в Україні – (80)2010. - №1 – С. 21-27.* Державна податкова адміністрація України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.sta.gov.ua>.
7. Письменний В.В. Податкова система України: сучасний стан і шляхи реформування / В.В. Письменний // *Світ фінансів. – 2009. – №4. – С. 54–59*:[Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/11247>
8. Дмитрів В. І. Оцінка ефективності сучасної фіскальної політики України та перспективи її проведення / В. І. Дмитрів // *II етап Всеукраїнського конкурсу наукових студентських робіт зі спеціальності «Фінанси, грошовий обіг і кредит» : матер. підсумк. наук.-практ. конф. (м. Тернопіль, 2–3 берез. 2010 р.). – Тернопіль : Екон. думка, 2010. – С. 28–31*: [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/11768>

9. Кульчицька, Н. Є. Ефективність податкової політики держави в сучасних кризових умовах [Текст] / Н. Є. Кульчицька // Науковий вісник Херсонського державного університету. - 2015.- № 3- С. 128-131
10. Крисоватий, А. І. Прагматизм оподаткування в Україні / А. І. Крисоватий // Наукові записки Тернопільського державного педагогічного університету ім. В. Гнатюка. Сер. Економіка. – 2000. – Вип. 6. – С. 54-57.
11. Вашків, О. П. Податкова політика – важливий чинник зміцнення економіки України [Текст] / О. П. Вашків // Збірник тез доповідей III міжнародної конференції «Франція та Україна, науково-практичний досвід у контексті діалогу національних культур». – Дніпропетровськ, 1996. – Т. 2. – Ч. 2. – С. 78–79.